

Ministarstvo pravde BiH

Trg BiH 1

71000 Sarajevo

PREDMET: Primjedbe Institucije ombudsmena za ljudska prava BiH na dostavljeni Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH

I Generalne primjedbe

Prije nego li se daju primjedbe na pojedina rješenja data u u Nacrtu izmjena i dopuna Zakona o slobodi pristupa informacijama, koje je sačinilo Ministarstvo pravde BiH, želimo dati generalni osvrt na sam zaključak da se ide u Izmjene i dopune Zakona o slobodi pristupa informacijama BiH.

Iako je u obrazloženju jasno rečeno da je zaključak Vijeća ministara BiH, da se pokrene postupak izmjena i dopuna Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini s ciljem usaglašavanja sa Konvencijom Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima (CETS 205), proistekao nakon što je Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine razmatrao i proveo raspravu o Izvještaju Agencije o zaštiti ličnih podataka u Bosni i Hercegovini za 2011. godinu, želimo ukazati da Institucija ombudsmena za ljudska prava BiH smatra nepotrebnim mijenjanje Zakona o slobodi pristupa informacijama iz sljedećih razloga:

- Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH (ZoSPI) donesen je 2000. godine na državnom nivou, te 2001. godine na entitetskim nivoima;*
- ZoSPI je donesen kao rezultat rada međunarodnih i domaćih eksperata i u skladu sa Osnovnim principima važnim kao mjere za testiranje domaćih zakona i utvrđivanje da li su oni zaista kreirani da povećaju javni pristup informacijama. Navedeni principi predstavljaju najbolje prakse i dio su Principa o Zakonu o slobodi pristupa informacijama koju je kreirala organizacija ARTICLE 19.¹ iz Londona, vodeća organizacija koja se bavi slobodom izražavanja i pristupa informacijama.*

¹ www. article 19.org „International standards: Right to Information“

- *Principi o Zakonu o slobodi pristupa informacijama su sljedeći:*
 1. *Zakon o slobodi pristupa informacijama bi se trebao voditi principima maksimalnog objelodanjivanja;*
 2. *Javni organi bi trebali biti obavezni da objave ključne informacije;*
 3. *Javni organi moraju aktivno promovirati otvorenu vladu;*
 4. *Izuzeci moraju biti jasno i eksplicitno naznačeni;*
 5. *Zahtjevi za informacije moraju biti brzo i pravedno obrađeni, a za svaki odbijeni zahtjev treba obezbijediti nezavisno razmatranje istog;*
 6. *Pojedince ne treba obeshrabrivati prevelikim troškovima postupka obrade zahtjeva;*
 7. *Sastanci javnih organa trebaju biti otvoreni za javnost;*
 8. *Zakone koji nisu u skladu sa principom maksimalnog objelodanjivanja treba promijeniti ili ukinuti;*
 9. *Pojedinci koji objave informaciju o kršenju ili nepoštivanju procedure moraju biti zaštićeni;*
- *Svi ovi principi osim principa pod 9) ugrađeni su u Zakon o slobodi pristupa informacijama u BIH, koja je prva u regiji dobila takav zakon.*

Specijalni izvjestitelj UN o slobodi izražavanja usvojio je 2000. godine isti set principa u svom izvještaju Komisiji UN-a za ljudska prava, a 1999. Specijalni izvjestitelj Organizacije američkih država za pitanja slobode izražavanja također upućuje na ove principe u izvještaju Inter-američkoj komisiji za ljudska prava.

Ovi principi su veoma bliski principima koje je usvojilo Komitet ministara Vijeća Evrope u svojoj Preporuci o pristupu informacijama u posjedu javnih organa vlasti iz 1981. godine, kao i Preporuci o pristupu službenim dokumentima Preporuka Rec (2002) 2, usvojenoj 2002. godine.

Konvencija Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima (CETS 205)

U Preambuli Konvencije posebno se ističe :

- *član 19. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima,*
- *cl. 6, 8 i 10 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda,*
- *Konvencija Ujedinjenih nacija o pristupu informacijama, učesću javnosti u donošenju odluka i pristupu pravdi u stvarima vezanim za životnu sredinu (Aarhus, 25. jun 1998. godine) i*
- *Konvencija o zaštiti pojedinaca u vezi sa automatskom obradom ličnih podataka od 28. januara 1981. godine (ETS br. 108);*
- *Deklaracija Komiteta ministara Vijeća Evrope o slobodi izražavanja i informisanja, usvojena 29. aprila 1982. godine,*
- *Preporuka Komiteta ministara državama članicama broj R (81)19 o pristupu informacijama u posjedu javnih organa,*

- *Preporuka Komiteta ministara državama članicama broj R (91) 10 o saopštavanju trećim licima ličnih podataka u posjedu javnih organa,*
- *Preporuka Komiteta ministara državama članicama broj R (97) 18 o zaštiti ličnih podataka prikupljenih i obrađenih u statističke svrhe,*
- *Preporuka Komiteta ministara državama članicama broj R (2000) 13 o evropskoj politici u vezi sa pristupom arhivima i*
- *preporuka Rec (2002)2 o pristupu službenim dokumentima, te ukazuje na činjenicu da su svi službeni dokumenti po pravilu javni i da se pristup dokumentima može uskratiti samo u slučaju kad se štite druga prava i legitimni interesi,*

Iz svih donesenih dokumenata te Konvencije Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima (CETS 205) proizilazi da postojeći Zakoni o slobodi pristupa informacijama u BiH (državni i entitetski) nisu u suprotnosti ni sa jednim od međunarodnih dokumenata, nego je Zakon donesen upravo u skladu sa tim dokumentima.

II Pojedinačne primjedbe

- *član 1. Nacrta izmjena² brisati kao nepotreban, jer to nisu principi preuzeti iz međunarodnih standarda, a proizilaze iz postojećih odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama. Isto tako Opšta odredba Konvencije o pristupu službenim dokumentima (član 1.) glasi: „1.Nacela utvrđena u ovoj konvenciji treba shvatiti tako da ne diraju u domace zakone i propise, kao ni u međunarodne ugovore kojima se propisuje šire pravo na pristup službenim dokumentima“.*

² Član 1.

U Zakonu o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“ br. 28/00, 45/06, 102/09 i 62/11) član 2. mijenja se i glasi:

“Član 2. Principi

1. Pristup informacijama u posjedu javnog organa zasniva se na slijedećim principima:
 - a) slobodi informisanja;
 - b) jednakih uslova za ostvarivanje prava na pristup informacijama;
 - c) otvorenosti i javnosti rada javnog organa;
 - d) hitnosti postupka.
2. Objavljivanje informacija u posjedu javnog organa je u javnom interesu.”

- ***U članu 2. Predloženih izmjena³ predlaže se slijedeće:***

1. pod a) umjesto predloženog teksta predlaže se slijedeće: „ Pravo pristupa informacijama obuhvata pravo na traženje i dobivanje informacije“, jer korištenje i širenje informacija može biti i predmet zloupotreba, koje su sankcionirane drugim zakonima

2. pod c) dodati „ i organi uprave“

³ **Član 2.**

Član 3. mijenja se i glasi:

„Član 3. Definicije pojedinih pojmova

Pojmovi korišteni u ovom zakonu imaju slijedeće značenje:

a) **pravo pristupa informaciji** obuhvaća pravo traženja, primanja, korišćenja i širenja informacije koja se nalazi u posjedu organa vlasti;

b) **informacija** je svaki dokument u pisanoj, štampanoj, video, zvučnoj, elektronskoj ili drugoj formi, uključujući i njegovu kopiju ili dio, bez obzira na sadržinu, izvor (autora), vrijeme sačinjavanja ili sistem klasifikacije;

c) **javni organ** je: organ vlasti, državni organ (zakonodavni, izvršni, sudski), javna ustanova, javno pravna osoba kojoj je povjereno vršenje javnih ovlasti, koje osniva država ili koje se finansira iz javnih prihoda, u čijem posjedu se informacija nalazi;

d) **informacija u posjedu organa vlasti** je faktičko posjedovanje informacije od strane organa vlasti (lične informacije, informacije dostavljene od drugih organa vlasti ili trećih osoba), bez obzira na osnov i način sticanja;

e) **podnosioc zahtjeva** je lice koje traži pristup informaciji;

f) **saznanje sadržaja informacije** podrazumjeva učiniti informaciju dostupnom podnosiocu zahtjeva ili trećim osobama, bez obzira na svrhu korištenja;

g) **objavljivanje informacija** je omogućavanje saznanja sadržaja informacije;

h) **brisanje informacije** je način zaštite dijela informacije kojoj je pristup ograničen;

i) **odgovorno lice** je lice ovlašteno za postupanje po zahtjevu za pristup informacijama, osoba ovlaštena za postupanje po žalbi i lice odgovorno za zakonitost rada organa vlasti;

j) **dan podnošenja** je dan kada je zahtjev ili drugi podnesak primljen u organu vlasti;

k) **dan dostavljanja** je dan kada je rješenje ili drugi akt uručen podnosiocu zahtjeva.”

3. *pod f) brisati jer je nepotrebno, jer objavljivanjem informacije se dolazi do saznanja o sadržaju informacije*
 4. *pod h) brisati , jer brisanje kao vid zaštite nije moguće, budući da se informacija može i djelimično objavljivati, kojom prilikom se dio informacije zatamni ili izdvoji, što mora biti naznačeno kod djelimičnog objavljivanja informacije*
- *član 3. predloženih izmjena⁴ brisati, jer se ne radi o pravu pristupa, nego obavezama javnih organa čije izvršenje je propisano članom 20. ZoSPI*
 - *članove 4., 5.,6.,7. i 8. predloženih izmjena⁵ brisati iz sljedećih razloga:*

⁴ “**Član 4. Pravo pristupa**

1. Javni organ dužan je:

a) da sačini i na odgovarajući način objavi pregled vrsta informacija u svom posjedu, uključujući i javne registre i javne evidencije, podatke o proceduri pristupa informacijama, imena osoba ovlaštenih za postupanje po zahtjevu za pristup informacijama i druge podatke od značaja za ostvarivanje prava na pristup informacijama (vodič za pristup informacijama);

b) da omogući uvid u javne registre i javne evidencije u svom posjedu;

c) da osobama s invaliditetom omogući pristup informacijama na način i u obliku koji odgovara njihovim potrebama.

2. Javni organ dužan je omogućiti podnositelju zahtjeva pristup informaciji ili njenom dijelu, osim u slučajevima predviđenim ovim zakonom.”

⁵ **Član 4.**

U članu 5. stav 1. tačka a) riječi: “čl. 6.,7.i 8.” zamjenjuju se riječima “člana 8.”

Član 5.

Član 6. briše se.

Član 6.

Član 7. briše se.

Član 7.

Član 8. mijenja se i glasi:

“**Član 8**

1. Pristup informacijama ograničava se, ako bi se saznanjem sadržaja informacije značajno ugrozili:

a) nacionalna sigurnost, obrana i međunarodni odnosi, i to:

-
1. Informacijama sigurnosno informativnih i obavještajnih agencija za nacionalnu sigurnost;
 2. Informacijama vojno-obavještajnih službi;
 3. Informacijama o operacijama oružanih snaga;
 4. Informacijama o objektima, instalacijama i sustavima koji se isključivo koriste u obrani zemlje;
 5. Informacijama od značaja za rad međunarodnih sudova, međunarodnih istražnih organa i drugih međunarodnih organa i organizacija;

b) javna sigurnost, i to:

1. Informacijama u vezi s javnom opasnošću i izvanrednim stanjem;
2. Informacijama u vezi sa sigurnošću pojedinaca, ljudi i materijalnih dobara.

c) komercijalni i drugi ekonomski privatni i javni interesi, i to:

1. Informacijama koje se odnose na finansijske, monetarne ili komercijalne poslove države s drugim državama, međunarodnim organizacijama ili drugim pravnim i fizičkim osobama;
2. Informacijama koje predstavljaju poslovnu tajnu;
3. Informacijama koje su obuhvaćene posebnim zakonom o tajnosti podataka;

d) ekonomska, monetarna i devizna politika države, i to:

1. Informacijama o nacionalnoj ekonomiji, inicijativama finansijske politike, operativnim planovima i drugim dokumentima ekonomske politike;
2. Informacijama o tržištu kapitala ili finansijskom tržištu.

e) sprječavanje, istraživanje i procesuiranje krivičnih djela, i to:

1. Prijavama podnijetim organima nadležnim za otkrivanje i gonjenje učinilaca krivičnih djela koje sadrže podatke u vezi sa pripremom ili izvršenjem krivičnih djela i njihovim izvršiocima;
2. Informacijama o zaštiti svjedoka;
3. Informacijama o izvršiocima krivičnih djela koja su maloljetna lica;
4. Informacijama u vezi sa postupkom istrage;
5. Informacijama u vezi s borbom za sprječavanje organiziranog kriminala, operativnim planovima i specijaliziranim sastavima za sprječavanje organiziranog kriminala;
6. Informacijama u vezi sa sprječavanjem pranja novca i financiranjem terorizma;

f) privatnost i druga lična prava pojedinaca, osim za potrebe sudskog ili upravnog postupka, i to:

1. Informacijama o privatnom životu stranke i svjedoka u postupku, žrtvama i osobama oštećenim krivičnim djelom, kao i podacima o osuđivanim osobama;
2. Podacima sadržanim u personalnim i medicinskim dosjeima lica, rezultatima psihijatrijskih pregleda, psiholoških testova i testova sposobnosti osobe;

Članom 3. Konvencije Vijeća Evrope o pristupu službenim dokumentima (CETS 205) propisano je da svaka ugovorna strana može ograničiti pravo na pristup službenim dokumentima, a da ograničenja moraju biti precizirana zakonom, neophodna u demokratskom društvu i srazmjerna cilju zaštite.

Zakoni o slobodi pristupa informacijama u BiH i do sada su imali propisane tri kategorije izuzetaka, ali i test javnog interesa/proporcionalnosti, što je dostignuće koje do sada nema ni jedna država u regiji, pa i šire, što ne treba mijenjati, jer propisivanjem većeg broja izuzetaka se umanjuje mogućnost široke primjene i tumačenja Zakona, s obzirom na činjenicu da se zakonom ne mogu predvidjeti niti propisati slučajevi (izuzeci) koji se u praksi mogu pojaviti.

Posebno treba naglasiti da propisivanje izuzetaka, koji su zakonima generalno i uopćeno definirani, predstavlja ograničavanje osnovnog principa i obaveze organa vlasti da objave svaku informaciju koju posjeduju i u državama koje u zakonodavstvu o pristupu informacijama imaju ugrađen standard „testa javnog interesa“ umanjuju dostignuti nivo razvoja demokratskog društva i principa otvorenosti i odgovornosti prema građanima koji su ih birali i prema kojima imaju obavezu da polažu račune i odgovaraju za trošenje javnog novca. Takođe, uskraćivanjem davanja informacija samo se može povećati sumnja tražioca informacije da se poslovi iz osnovne nadležnost ne obavljaju ili se obavljaju na nezakonit način, ili da se nastoji spriječiti otkrivanje nezakonitog postupanja i rada drugih organa. Ombudsmeni ističu da je jedan od osnovnih ciljeva ZoSPI da je on instrument kontrole rada organa vlasti i instrument za utvrđivanje njihove odgovornosti.

-
3. Informacijama u vezi sa utvrđivanjem roditeljskog prava, usvojenjem djeteta i dr.;
 4. Informacijama o zaposlenju, zaradi, mirovini, pomoći po osnovu materijalnog osiguranja ili drugim socijalnim primanjima osoba;
 5. Informacijama o broju telefona, boravištu ili prebivalištu osobe ili njegove obitelji, ako je kod nadležnog organa tražilo tajnost tih informacija iz razloga što osnovano vjeruje da mu je ugrožena sigurnost ili sigurnost njegove obitelji;

g) postupak obrade i donošenje službenih akata, i to:

1. Informacijama koje sadrže stavove u vezi sa pregovorima organa vlasti koji su u toku;
2. Informacijama koje su u postupku obrade, odnosno informacijama koje nemaju formu zvaničnog akta, osim zakona i drugih općih akata.

2. Interes iz stava 1. ovog člana je značajno ugrožen ako bi saznanjem sadržaja tražene informacije nastala šteta značajno veća od štete po javni interes zbog neobjavljivanje te informacije.

Član 8.

(1) U članu 9. u stavu 1. riječi: “čl. 6.,7.i 8.,” zamjenjuje se riječju “člana 8.”

(2) U stavu 3. riječi: “čl. 6.,7.i 8.,” zamjenjuje se riječju “člana 8.”

Sloboda pristupa informacijama je conditio sine qua non (uslov bez koga se ne može) demokratskog procesa i predstavlja ustavnu kategoriju koje se pojavljuje kao samostalno pravo, odnosno kao sastavni dio prava na slobodno izražavanje utvrđeno članom 10. EKLJP. Ovo pravo je osnovno demokratsko pravo građana i veoma važno sredstvo u obezbjeđivanju vladavine prava i dobrog upravljanja. Pristup informacijama omogućuje građanima kontrolu svojih izabраних predstavnika i štiti od zloupotrebe, ali takođe omogućuje participaciju građana u određivanju prioriteta vlasti i veže se za koncept dobre vlade, što podrazumijeva otvorenu vladu koja funkcioniра na principima efikasnosti, transparentnosti i zakonitosti. U cilju osiguranja ostvarivanja koncepta dobre vlade, vladine institucije su obavezne osigurati javnost svog rada na način da pravodobno i opširno informiraju javnost o svojim aktivnostima, odgovore na potrebe građana, osiguraju pristupačnost i transparentnost.

Sloboda pristupa informacijama je kao takvo propisano u brojnim međunarodnim dokumentima, uključujući: Univerzalnu deklaraciju o ljudskim pravima Ujedinjenih Nacija (član 19); Pakt o građanskim i političkim pravima Ujedinjenih nacija (član 19); Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (član 10); Preporuke Vijeća Evrope; Arhušku konvenciju i dr.

Prema ZoSPI svaka fizička i pravna osoba ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnoga tijela, a svako javno tijelo ima odgovarajuću obvezu objaviti takve informacije. Ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima koja su kao takva utvrđena u zakonu. Dakle, nadležni organ može utvrditi izuzetke od objavljivanja tražene informacije i to na osnovu ispitivanja svakog pojedinačnog slučaja i to u vezi sa funkcijama javnih tijela, u pogledu povjerljivih komercijalnih informacija i u slučaju zaštite privatnosti, a što podrazumjeva slučaj da informacija koja se traži uključuje lične informacije koje se odnose na privatnost trećeg lica. Prije donošenja konačne odluke na nivou javnog organa, kada se utvrdi da neka informacija spada u kategoriju izuzetaka od slobodnog pristupa informacijama, da bi se spriječilo da se ovi izuzeci koriste i kada nije opravdano, Zakon o slobodi pristupu informacijama nalaže da se u svakom pojedinačnom slučaju, provede "test javnog interesa".

Bez obzira na navedeno ograničenje, zakonodavac je, cijenići značaj i dimenziju prava na slobodu pristupa informacijama, propisao da u slučaju kada javni organ utvrdi da informacija može spadati u moguće izuzetke i da može nastati određena šteta njenim objavljivanjem – treba da objavi informaciju ukoliko ocijeni da bi se njenim objavljivanjem postigla veća društvena korist. Pri određivanju da li je objavljivanje opravdano javnim interesom, javni organi obavezno uzimaju u obzir činjenice i okolnosti o tome da li informacija sadrži bilo kakve dokaze koji ukazuju na nepoštivanje zakonske obaveze, neovlašteno trošenje javnih sredstava, opasnost po zdravlje ili sigurnost pojedinca, društva i čovjekove okoline, te prisustvo ovih faktora tretiraju na način da preferiraju objavljivanje takvih informacija.

Do donošenja Zakona o zaštiti osobnih podataka, u praksi nisu registrirani problemi vezano za primjenu ZoSPI, te ukoliko je informacija sadržavala neki osobni podatak, a koji bi mogao ugroziti privatnost građanina, javni organ je korištenjem testa javnog interesa mogao donijeti odluku o izuzetku ili informaciju djelimično objaviti.

Posebno želimo naglasiti da nedovoljno poznavanje i neadekvatna primjena odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama, ali i drugih materijalnih i procesnih zakona, koje treba poznavati i primjeniti kod provođenja testa javnog interesa je i dovela do pogrešnog prijedloga Agencije za zaštitu ličnih podataka da se ide u izmjene postojećeg ZoSPI.

Zbog svega navedenog predložene izmjene članova 4-9. treba brisati, jer su predložena rješenja već propisana odredbama drugih materijalnih i procesnih zakona, pa ih nije potrebno ponovno ugrađivati još i u ZoSPI i time suziti primjenu ranije propisanih ograničenja.

- *Član 9. predloženih izmjena⁶ brisati, jer je sve već ranije bilo predviđeno odredbom člana 11. ZoSPI*
- *Član 10. predloženih izmjena⁷ brisati, jer je to već ranije propisano dosadašnjim članom 14. ZoSPI*

⁶ **Član 9.**

(1) U članu 11. stav 1. tačka c) briše se.

(2) Stav 3. mijenja se i glasi:

“3. Zahtjev za pristup informacijama treba da sadrži i podatke o podnosiocu zahtjeva (ime i prezime, prebivalište ili boravište, naziv firme i sjedište), odnosno njegovog zastupnika, predstavnika ili punomoćnika i način na koji se želi ostvariti pristup informaciji.

(3) Iza stava 3. dodaje se novi stav 4. koji:

“4. Podnosilac zahtjeva može navesti i druge podatke koji olakšavaju pronalaženje tražene informacije, Javni organ može propisati obrazac za podnošenje zahtjeva, ali je dužan po-stupiti i po zahtjevu koji nije podnjet na tom obrascu”.

(4) Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

⁷ **Član 10.**

U članu 14. Stav 4. mijenja se i glasi:

- **Član 11. Predloženih izmjena⁸ koji se odnosi na stav 1. člana 17 . brisati, jer se odnosi na pravo pristupa ličnim podacima i traženju njegovih ispravki , a stav 2. eventualno ugraditi u dio koji se odnosi na odbijanje zahtjeva za informaciju**
- **Član 12. Predloženih izmjena⁹ briše se, jer nikada nije ni postojala tačka d) člana 22.ZoSpi**
- **član 13. Predloženih izmjena¹⁰ potrebno razraditi, jer ni pravnici, a posebno neuke stranke ne mogu znati ko je organ koji vrši nadzor, a to je protivno i članu 26.**

“Rješenja predviđenja st. 2. i 3. biće upućena podnosiocu zahtjeva u što kraćem roku, a najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.”

⁸ Član 11.

Naziv Odjeljka IV “ODJELJAK IV LIČNE INFORMACIJE” mjenja se i glasi: “ODJELJAK IV JAVNE INFORMACIJE.

Član 17. mijenja se i glasi:

“Član 17. Pravo na izmjenu ili davanje komentara na pristup javnim informacijama

1. Svako lice ima pravo zahtjevati od javnog organa da javna informacija koja je pod kontrolom tog organa bude tačna, u odnosu na svrhu prikupljanja ili korištenja informacije, da bude aktualna, kompletna, relevantna za namjenu zbog koje je pohranjena.

2. Javni organ nije dužan omogućiti pristup informaciji koja je javno objavljena i dostupna u zemlji ili na internetu. U ovom slučaju javni organ će u pisanoj formi obavijestiti podnosioca zahtjeva o nosaču tražene informacije (službeni list ili drugo službeno glasilo, publikacija, štampani mediji i sl..) i gdje je i kada tražena informacija objavljena.”

⁹ Član 12.

U članu 22. stav 1. tačka d) briše se.

¹⁰ Član 13.

Iza člana 22.a dodaje se novi član 22.b koji glasi:

„Član 22.b

ZoSPI, čija izmjena nije predložena, a kojim je propisano da će se primjenjivati odredbe zakona o upravnim postupcima u BiH

- *čla 14. Predloženih izmjena¹¹ nije jasan i precizan jer se ne zna šta se4 mijenja, da li član 26.ili neki drugi*

- *na član 15. i 16. nema primjedbi¹²*

Pravo na žalbu

1. Protiv akta prvostepenog javnog organa o zahtjevu za pristup informaciji može se izjaviti žalba nadležnom javnom organu vlasti koji vrši nadzor nad radom prvostepenog organa. Ukoliko takvog organa nema, protiv navedenog akta može se pokrenuti upravni spor.
2. Javni organ nadležan za rješavanje po žalbi dužan je donijeti rješenje i dostaviti ga podnosiocu žalbe u roku od 10 dana od dana podnošenja žalbe.
3. Žalba na rješenje kojim se udovoljava zahtjevu za pristup informaciji ne odgađa izvršenje rješenja.”

¹¹ PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 14.

Nadležni javni organ će u postupku primjene Ovog zakona postupati po pravilima postupka propisanih Ovim zakonom. Na pravila postupka koja nisu propisana Ovim zakonom javni organ će primjenjivati pravila postupka važećeg zakona o upravnom postupku.

¹² Član 15.

Ovlašćuju se Ustavnopravna komisija Zastupničkog doma i Ustavnopravna komisija Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine da zajedno utvrde prečišćeni tekst Zakonu o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“ br. 28/00, 45/06, 102/09 i 62/11), najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu Ovog zakona.

Član 16.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Službenom glasniku BiH”.

